

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
Η ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΟΧΗ

Ἰδίᾳ ἡ ἡμέρα αὕτη, τὴν ὁποίαν τόσοι ποιητικῶς, ἀλλὰ καὶ τόσοι χαρακτηριστικῶς ἀποκαλεῖ Λαμπρὰν Ἑλληνικὸς λαός, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ κατ' ἐξοχὴν ἑορτή, καὶ τὸ σύμβολον τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἡμῶν ἐνότητος. Καὶ ὡς τακτικὴν ἐτήσιαν ἐπιφράγισιν τῆς ἐνότητος ταύτης δέον ν' ἀποδεχώμεθα ὅν ἀσπασμὸν τῆς ἀγάπης, ὅστις ὡς διὰ νοερᾶς ἀλύτου, περιβαλλούσης τὰ τέσσαρα ἄκρα τοῦ ὀρίζοντος, συνδέει τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας καὶ καθιστᾷ αὐτοὺς σχυροτέρους διὰ τῆς πρὸς τὸν κοινὸν Σωτῆρα πίστεως καὶ τῆς πρὸς τὴν κοινὴν Μητέρα ἀγάπης.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι πολλὰς ὑπέστη ἀπωλείας ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ὠνομάζομεν Γένος. Ὑπὸ ἔποψιν πληθυσμοῦ καὶ ὑπὸ ἔποψιν ἐδαφικῶν ἐκτάσεων ὁ ὅρις τῶν τῶν δὲν φαίνεται πράγματι σήμερον τόσοι εὐρύς εἰς οὐσίαν καὶ πόθους ὅσον ἄλλοτε ἦτο. Ὑπὸ ἔποψιν ὅμως ἐθνικῆς ἐνότητος ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι τὰ μὲν παθήματα κατέστησαν ἰσχυροτέρους τοὺς συνεκτικὸν τῶν ἡμῶν δεσμούς, οἱ κίνδυνοι συμπαγέστερον τὸ σημερινὸν Γένος, ἡ δὲ ὁλοὴν φωτιζομένη καὶ ἀναπτυσσόμενη ἐθνικὴ συνείδησις ἀνυψοῖ ἤδη ἀρραγῇ τὰ τεῖχη τῆς ἀμύνης καὶ σωτηρίας αὐτοῦ.

Ἐρχεται εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν πάλιν ὁ γεωργὸς ἐκεῖνος, μὲ τὴν ὥραϊαν καὶ τόσοι ἐποικοδομητικὴν παραβολὴν τῶν ραβδίων, ἅτινα εὐκόλως μὲν ἐθραύοντο κεχωρισμένα, θραυστα δὲ καὶ πανίσχυρα ἐγένοντο συνενωθέντα εἰς δέσμην. Καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν μεμονωμένα τινὰ ραβδία, θραυσθέντα, ἀπωλέσθησαν ἴσως διὰ παντός. Συνηνώθησαν ὅμως καὶ συνδέονται σφιγκτότερα καθ' ἐκάστην τὰ πολλὰ καὶ ἀποτελοῦσιν ἤδη τὴν ἀδιάρρηκτον καὶ πρὸ οἰουδήποτε κινδύνου ἀκατανίκητον δέσμην.

Αἱ ὥραιαι ἡμέραι τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου ἀναριθμητὰ παρουσιάζουσι τὰ ἐπιζηλὰ καὶ θαυμαστά, ἀπαράμιλλα δ' ἀληθῶς παρέχουσιν εἰς ἡμᾶς πρότυπα πρὸς μίμησην. Ἀλλὰ δύναται καὶ ἡ ἐποχὴ ἡμῶν δι' ἐν τοῦλάχιστον νὰ εἶναι ὑπερήφανος καὶ ὡς τίτλον τιμῆς ζηλευτὸν νὰ τὸ ἀντιτάσῃ εἰς ὅλας τὰς παρελθούσας γενεάς. Εἶναι δὲ τοῦτο ἡ ἐνότης ἐν ταῖς δοκιμασίαις, ἡ ἐνότης εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, εἰς τὰς ἐλπίδας εἰς τοὺς πόθους.

Ταύτην τὴν ἐνότητα, ἣν συμβολίζει ὁ νοερῶς ἀνταλασσόμενος ἀσπασμὸς τῆς ἀγάπης, ἃς ἱκετεύσωμεν νὰ εὐλογῇ Ἐκεῖνος, οὕτινος προσκυνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν σήμερον καὶ οὕτινος δὲν θὰ παύσωμεν δοξάζοντες τὸ ὄνομα εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τοῦ Πάσχα.

Ἰωάν. (1, 1—18)

Κείμενον.

1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν² πρὸς τὸν Θεόν, καὶ³ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος⁴. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν⁵. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν⁶. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. καὶ⁷ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει· καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὰ ἴδια ἦλθε καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγε λέγων· οὗτος ἦν ὃν εἶπον, ὃ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὃτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Σημειώσεις.

1) Ἐν ἀρχῇ = ἦτοι πρὶν ἢ ἀρξῇται ἡ δημιουργία τοῦ σύμπαντος, ἐπομένως πρὶν ἀρξῇται ὁ χρόνος. ὁ πᾶν ὁ Λόγος, τὸ δεύτερον πρόσωπον τῆς ἁγίας Τριάδος. 2) ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν = Ὁ Λόγος ὑπόστασις ἰδίᾳ οὕσα, εὐρίσκειτο εἰς σχέσιν πρὸς τὸν Θεὸν Πατέρα. 3) καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος = καὶ ὁ Λόγος ἦτο Θεός. 4) Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν = ἀνακεφαλαιώσις τῶν ἀνωτέρω. Ὁ Λόγος παρίσταται ὡς πρόσωπον ἰδιαιτέρον, ὡς ὑπόστασις ἰδιαιτέρα ὁ Θεὸς Πατὴρ — ὡς Θεὸς ἀληθινὸς καὶ αὐτός. 5) Πᾶν τὰ — ὁ γένετο — ὁ Λόγος δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος. 6) Ἐν αὐτῷ — Ἐν τῷ Λόγῳ ὑπῆρχε ζωὴ, ἥτις ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡ μεταδοθεῖσα εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ φωτίζουσα τὸν ἄνθρωπον. 7) Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ... οὐ κατέλαβεν = Τὸ φῶς φέγγει ἐν τῷ σκότειν· σκότος δὲ πνευματικὸν εἶναι ἡ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου.

ΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, τὸ ἱερόν Ευαγγέλιον περιλαμβάνει ἐν τῇ ἀφηγησὶ αὐτῆς ἐμφανίσεις καὶ ὁλίγας διδασκαλίας τοῦ Σωτῆρος, αἱ ὁποῖαι συντιθεσὶν εἰς τὴν ἀπόδειξιν καὶ διατήρησιν τῆς Ἀναστάσεως, καὶ τῆς Θεότητος τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀναγράφει ὡς ἐπικεφαλίδαν τοῦ διου λόγου τῆς Θείας ἐνανθρωπήσεως τὴν εἰς οὐρανὸς Ἀνάληψιν τοῦ Αὐγερωτοῦ. Μετὰ τὴν Ἀνάληψιν ταύτην, καὶ ἰδίως κατ' αὐτὴν καὶ ἀπ' αὐτῆς ἄρχει ἡ ἐκπλήρωσις διὰ τῶν Ἀποστόλων τῶν

‘Ο τὺς πράξεις συγγράφας Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἦτο ἐξ ἐθνῶν χριστιανὸς, πιθανῶς Ἀποικεύς, καὶ ἦτο τὸ ἐπάγγελμα ἱατροῦ. Βραδύτερον δὲ κατὰ τὴν ἰδὴ ἑκατονταετηρίδα ἀναφέρεται ἀπὸ τινος καὶ ὡς ζωγράφος. Παρηκολούθησε τὸν Ἀποστόλον Παῦλον ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ ὁδοπορίᾳ, καὶ ἔμεινε μετ’ αὐτοῦ σχεδὸν συνεχῶς μέχρι τῆς ἐκ Ρώμης φυλακίσεως τῶν Ἀποστόλων. Καὶ διὲ ἐκ δευτέρου ὁ Μέγας Ἀπόστολος ἐρροήθη ἐν τῇ φυλακᾷ, μόνος ὁ Λουκᾶς παρέμεινε παρηγορῶν καὶ ὑποστηρίζων αὐτὸν ἐν τῇ θλίψει αὐτοῦ ἐκεῖνη. Τὰ μετὰ ταῦτα ἐκ τοῦ βίου τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ μένουσι ἥγνωστα. Λέγεται, ὅτι ἀπέθανε μαρτυρικὸν θάνατον ἐπὶ ἐλαίας προσηλωθείς. Λέγεται καὶ ὁ τάφος ἐν ᾧ κατέθηκαν τὸ ὄργαν αὐτοῦ σῶμα. Ἀλλὰ ταῦτα οὐδὲ σύγχρονα τῷ Ἀποστόλῳ, οὐδὲ ἐντελὲς βεβαιωμένα εἶναι. Ἀπ’ ἀρχαιολογικῶν χρόνων αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἀναγιγνώσκονται ἐκ’ Ἐκκλησίας κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς διάστημα. Καὶ τῶν σχετικῶν περιουσιῶν τῆς ἐρημνίας ἀρχόμεθα.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Περικοπή ἐκ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων Κεφ. 1. ἐδάφια 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8.

Η ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ

Ἡ μὲν πρώτη συγγραφή, τὴν ὁποῖαν χάριν σου, ὦ Θεοφιλε, ἔγραψα ἐπραγματεύετο περὶ πάντων ἐκείνων, τὰ ὅποια ὁ Ἰησοῦς ἔπραξε καὶ ἐδίδασκεν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπὶ γῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποῖαν διὰ τῆς ἰδίας ἐαυτοῦ δυνάμεως καὶ ἐξουσίας καταλιπὼν τὸν κόσμον τοῦτον ζῶν ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς· ὅτε πάντα ὅσα ἀπὸ τοῦτον διὰ νὰ λάβωσι καὶ ἔχωσι τὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος χαρίσματα, πάντα ταῦτα διέταξεν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐκλεχθέντας Ἀποστόλους, εἰς τοὺς ὁποίους μετὰ τὸ σταυρικὸν αὐτοῦ πάθος, αὐτὸς οὗτος ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ταφεὶς, καὶ ἀνάστασιν αὐτοῦ, καὶ τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ ζῶν διὰ πολλῶν ἀναμφισβητήτων ἀποδείξων καὶ σημείων, ἐμφανιζόμενος εἰς αὐτοὺς, οὐχὶ ὡς πρὸ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως, ἀλλ' ἐκ διαλειμμάτων κατὰ τὸ διάστημα τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ κηρύσσων εἰς αὐτοὺς τὰ διδάγματα καὶ παραγγέλματα αὐτοῦ, ἅτινα θὰ εἶχον τὸ κράτος αὐτῶν ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἐκείνων, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἐξηπλοῦτο ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀναστρεφόμενος πρὸς αὐτοὺς τρώγων καὶ πίνων τὰς αὐτὰς τροφὰς καὶ τὰ αὐτὰ ποτά, τὰ ὅποια καὶ αὐτοὶ ἔτρωγον καὶ ἔπινον, ἵνα βεβαιώσῃ αὐτοὺς περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ θέλων νὰ καταστήσῃ ἐν αὐτοῖς ἀκλόνητον τὴν πεποίθησιν αὐτῶν ταύτην περὶ τούτων, παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς λέγων.—Ἴδού ἐγὼ ἀνέρχομαι ἀναλαμβάνόμενος εἰς οὐρανοὺς· θέλω ἵνα σεῖς

μή ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀλλὰ νὰ
λουθήσητε παραμένοντες ἐν αὐτῇ, καὶ ἐκεῖ εὕρισκω
περιμένοντες ἀπὸ τοῦ Πατρὸς μου νὰ λάβητε τὴν ἐπι-
τῆς ὑποσχέσεως, τὴν ὁποίαν ἠκούσατε νὰ δίδω εἰς τὴν
προσδοκίαν τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑποσχέσεως ταύτης
νὰ εἶναι δεσμός εἰς ὑμᾶς, ὁ ὁποῖος νὰ συγκρατῇ
τὴν Ἱεροσολύμην μέχρις οὗ κατέλθῃ ὁ Παράκλητος, τὸν
ὑποσχέθην εἰς ὑμᾶς. Θὰ ἔλθῃ δὲ οὗτος εἰς Ἱεροσολύμην
ἐκεῖ ὅπου ἐσταυρώθην καὶ ἔπαθον καὶ ἐτάφην, ἐκεῖ ὅπου
τῶν κατ' ἐμοῦ οὕτως ἢ ἄλλως δρασάντων, θέλω νὰ
καὶ τῆς ἀνυστάσεώς μου τὴν ἀληθειαν, καὶ τῆς βασι-
μου τὴν δυνάμιν, ὥστε καὶ οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς ἐ-
μὲν ἀποστομωθῶσι πάντες.

Καὶ ἵνα τὸ μέγεθος τῆς δεδομένης εἰς αὐτοὺς ὑπο-
 ὑπ' αὐτοῦ ἀναδείξῃ, καὶ ἵνα τὸν πόθον αὐτῶν ζωηρότε-
 ραστήσῃ, καὶ ἵνα μὴ δυσχεράνῃ αὐτοὺς ἡ παράτασις τῆς
 ραμονῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ, προσθέτει, ὅτι ὁ μὲν Ἰωάννης
 πίστε δι' ὕδατος, ὑμεῖς δὲ θὰ βαπτισθῆτε ἐν ἁγίῳ Π-
 οῦχι μετὰ πάροδον πολλῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ
 τούτου. Οὕτω δὲ πλήρης ἁγίου Πνεύματος θὰ ἐνεργ-
 θὰ ἐργάζησθε, καὶ αἱ ἐνέργειαι ὑμῶν αὐταὶ καὶ τὰ
 ὦσιν ἐνέργειαι καὶ ἔργα τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν
 ὁποῖαν θὰ εἰσθε βαπτισμένοι. Οὕτω λοιπόν, ὦ Θεοφί-
 μὲν Εὐαγγέλιόν μου περιέχει τὰς πράξεις καὶ τοὺς
 τοῦ Σωτῆρος, ἡ δὲ βίβλος μου αὕτη, αἱ πράξεις τῶν
 στόλων, περιέχουσι τὰς πράξεις καὶ τοὺς λόγους τοῦ
 Πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐφώτιζε καὶ καθωδήγει τοὺς
 στόλους. Κηρύσσων δὲ εἰς τοὺς Ἀποστόλους αὐτοῦ ὁ
 τὰ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἔδωκεν εἰς αὐ-
 τὰς ἔχοντας ἀκούει φωτισθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ὥ-
 νὰ ὑποθέτωσιν, ὅτι ἐπικείται ἡ ἐγκατάστασις τῆς
 Βασιλείας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἰδοὺ λοιπὸν πάντες ὁμοῦ οἱ
 στολοὶ προσέρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπερωτῶσιν
 καὶ πάλιν· Ἐάν ἐν τῇ καιρῷ τούτῳ ἤδη μετὰ τὴν
 στασίν σου, καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς προ-
 τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑποσχέσεώς σου ἀποκαθίστα-
 πάλιν τὴν Βασιλείαν τοῦ Ἰσραὴλ, ἡ ὁποία ἔχει ἐκπε-
 ἐκλίπη. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν δὲν ζ-
 τὰ πρέποντα. Δὲν εἶναι ἔργον σας νὰ μάθητε χρόνον
 περιστάσεις, τοὺς ὁποίους ὁ Πατὴρ ἔχει θέσει εἰς μόνον
 ἰδίαν τοῦ ἐξουσίαν, καὶ ἀπὸ μόνου αὐτοῦ ἐξαρτῶνται. Ὡ-
 λοιπὸν τοιοῦτον μὴ ζητῆτε νὰ μάθητε. Ἡ ὑπόσχεσις
 ὁποῖαν ἔχω δώσῃ εἰς ὑμᾶς εἶναι ἄλλη. Θὰ ἐπέλθῃ εἰς
 ἁνῶθεν τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ θὰ λάβητε δύναμιν
 καὶ ἰσχύιν μεγάλην καὶ θὰ αἰσθανθῆτε τοὺς ἐαυτοὺς
 ἱκανοὺς ν' ἀντεπεξέλθῃτε κατὰ πάσης δυνάμεως καὶ
 σίας κοσμικῆς, καὶ θὰ ἔχητε τὴν δύναμιν νὰ ὑπερ-
 πάντα τὰ ἐνώπιον ὑμῶν προσκόμματα, καὶ θὰ ὑπερ-
 σῇτε τὸ ὄνομά μου γινόμενοι μάρτυρες τῆς θεότητος
 τῆς ἀναστάσεώς μου, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεώς μου,
 θὰ κηρύξητε ταῦτα καὶ θὰ μαρτυρήσῃτε περὶ τῆς ἁλ-
 ταύτης καὶ ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ
 δαίᾳ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Σαμαρείᾳ, καὶ εἰς πάντα τὰ μερ-
 γῆς, ὅπου ἄνθρωπος κατοικεῖ, καὶ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου
 σκεταὶ δεκτικὴ τῶν περὶ ἐμοῦ ἁληθειῶν.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΔΙΓΕΝΗΣ

Ψυχομαχάει ὁ Διγενῆς κ' ἡ γῆς ἀνατρομάζει.
Τὸ μάθανε τρεῖς φίλοι· του, πρετὴ μπισ-σμένον φίλοι,
Κι' ἓνας τοῦ φέρνει· κρύον νερό, ὁ ἄλλος ἀφρατο μόσχο.
Ὁ τρίτος τὸν ἀντίψυχο, νὰ μὴ ψυχομαχήσῃ.

Στὴν τόβλα ποὺ καθοῦντανε καὶ ποὺ ψωμί ἐτρώγαν,
Ἀθιβολὴ δὲν εἶχανε καὶ ἀθιβολὴν εὐρήξαν:
—Τρεῖς ἀντρεωμένε' εἰμάστενε κ' οἱ τρεῖς καλαντρεωμένοι,
Μὰ σὰν τὸν ἄντρα, ποῦδ' ἄστ' οὐοὺ Δράκου τὸ λειβάδι.
Χαρὰ στον ποὺ τὸν ἔσπειρε κι' ὅπου τὸν κοιλοπόνει!
Σὰ βράχος εἶν' ἡ πλάτες του, σὰν κάστρο ἡ κεφαλὴ του!
Καὶ τὰ πλατεῖα τὰ στήθειά του τοῖχος χορταρασμένους.
Σὰν κάπως τάκουσε ὁ νεκρὸς καὶ βαρυναστασάξει:
—Φέρτε μου ὅδ'ω κρασί νὰ πιῶ, φέρτε μ' ὡμί νὰ φάω,
Καὶ σύ, γραμματικόπουλο, κατέβα' τὸ σπαθί μου
Καὶ τὸ βαρεὶο κοντάρι μου, ν' ἀναστηθῇ ἡ καρδιά μου!
Κάνει τὰ χέρια βασταρεῖο, ἀντρεϊώθη κι' ἀσκηώθη.
Ντύνεται τζάρκουσι δώδεκα καὶ δεκαπέντε διπλές
Καὶ χάλκινο πουκάμισο καὶ σιδερένιο πόδι,
Κ' ἐπῆγε στὸν δὲν εὔρηκε στὸν κάμπο ποὺ ἐκυνήγα:
—Ποῖδ' εἶσαι, σύ, ποὺ κυνηγᾷς στοῦ Δράκου τὸ λειβάδι;
—Ἀφέντης σου καὶ κύρης σου κι' ἀφέντης τάφεντός σου.
—Βάρει μου, σύ, νὰ σοῦ βαρῶ, κρῆμ' ἐνὰ σὲ κρούω.
Σὰν ἀστραπὴ τὸ μάτι του καὶ σὰ βροντὴ ἡ φωνὴ του.
Μιά πρώτη τοῦ κατέβασε, μιὰ δεύτερη τοῦ δίνει!
Τὸ στόμα του αἷμα γιόμισε, τὸν ἔξπλωσε τοῦ μάκρου'
Κι' ὅλος ὁ κόσμος ἔτρεψε νὰ ἰδῇ τὸ λαθωμένο.
—Χαρὰ στὸν τὸν κεϊτάμενο, τὸν μισαπεθαμένο,
Χαρὰ σ' αὐτὸ τοῖονε γιαντρώ, ποὺ νεκροθεραπεύει!

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΩΣ ΣΩΤΗΡ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Παρευρέθην προχθές εἰς τὸ μάθημα καθηγητοῦ τινοῦ τῶν
 ῥησικειτικῶν καὶ ἐπειδὴ οἱ λόγοι του παρήγαγον εἰς ἐμὲ
 μεγάλην ἐντύπωσιν, ἔκρινα καλὸν νὰ καταστήσω αὐ-
 τοὺς γνωστούς καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν «Πατρίων»
 Ἐδίδασκεν ἐν τινι Παρθεναγωγείῳ καὶ προκειμένου κατ'
 αὐτὰς νὰ ἐξομολογηθῶσι καὶ μεταλάβωσι αἱ μαθήτριάι αὐ-
 τοῦ, ἤθελε νὰ προτρέψῃ καὶ διδάξῃ αὐτὰς νὰ ἀγαπῶσι καὶ
 εὐγνωμονῶσι τὸν ἱδρυτὴν τῆς ἡμετέρας θρησκείας. Ἐξέ-
 ρετε, ἠρώτησεν, τίνα εἶναι τὰ καθήκοντα παντὸς Χριστι-
 ανοῦ πάντοτε καὶ ἰδιαίτέρως κατὰ τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέ-
 ρας; Ἡ εἰλικρινὴς μετάνοια, ἡ ἐξομολόγησις καὶ ἡ ἀγία
 εὐχαριστία, ἀπῆντησέ τίς τούτων. Ἡ τελεία ἀγάπη πρὸς τὸν
 παθόντα ὑπὲρ ἡμῶν, ἀπεκρίθη ἄλλη. Ἡ ἀπειρος εὐγνωμο-
 σύνη ἡμῶν πρὸς τὸν μέγαν εὐεργέτην τοῦ Κόσμου, συνε-
 πλήρωσε τρίτη. Ναί, ἀγαπητά μου παιδιὰ, ἐπανάλαβεν ὁ
 διδάσκαλος, ἡ τελεία ἀγάπη καὶ ἡ ἀπειρος εὐγνωμοσύνη
 ἡμῶν πρὸς τὸν μέγαν Διδάσκαλον καὶ εὐεργέτην, τὸν ἀγαπή-
 σαντα ἡμᾶς, τὸν παθόντα καὶ ἀποθανόντα ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦτο
 εἶναι τὸ καθήκον ἡμῶν πάντοτε καὶ ἰδιαίτέρως κατ' αὐτὰς τὰς
 ἡμέρας, ὅτε μεθ' αὐρίον θέλομεν ἀκούσει πάλιν τὸ φοβερὸν
 ῥῆμα τὴν καταδικὴν καὶ τὸν θάνατον τοῦ Σωτῆρος.

Ἄλλ', ἡμέτερον τὴν προσοχὴν σας εἶναι τὸ ἐξῆς: Ἄν τὰ ἄλλα Χριστιανικὰ ἔθνη ἔχῃσι καθήκον νὰ ἀγαπῶσι καὶ εὐγνωμονῶσι τὸν Σωτῆρα δι' ἓνα λόγον, καθ' ὅσον διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν θείων αὐτοῦ ἐντολῶν ἀπήλλαξεν αὐτὰ ἀπὸ τῆς πλάνης, ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ὀφείλομεν νὰ ἀμύνομεν ταῦτα διὰ δύο ἢ μᾶλλον διὰ πολλοὺς λόγους, ἐν ἁλλαις λέξεσι τὰ καθήκοντα ἡμῶν πρὸς τὸν μέγαν διδάσκαλον καὶ πρὸς τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀπλᾶ ἀλλὰ πολλαπλᾶ, δὲν εἶναι μόνον θρησκευτικὰ ἀλλὰ καὶ ἐθνικά. Καὶ ἵνα δυνηθῆτε νὰ ἐκτιμήσετε κατ' ἀξίαν τὰ μεγάλα ἀγαθὰ, τὰ ὅποια ὁ Χριστιανισμὸς παρέσχεν εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ ἐπομένως καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν ὅποian ὀφείλομεν εἰς αὐτοὺς, δὲν ἔχετε τὸ νὰ ἐξετάσετε πρῶτον εἰς ποίαν κατὰστασιν εὐρίσκειτο τὸ Ἕλληνικὸν ἔθνος, ὅτε ἦλθεν ἡ διδασκαλία τοῦ Σωτῆρος, καὶ δεύσαντος πᾶς αὐτῇ ἐπέδρασεν ἐφ' ἡμᾶς.

Λοιπὸν, ἐρωτᾶται, πῶς εἶχον οἱ Ἕλληνες κατὰ τοὺς χρό-
νους τῆς ἐμφανίσσεως τοῦ Χριστοῦ; ἦσαν πολιτικῶς ἐλεύθε-
ροι; εἶχον αἰσθητάματα ὑψηλά καὶ εὐγενῆ περὶ πατρίδος καὶ

θησκείας; ἥ το ὁ οἰκογενειακὸς αὐτῶν βίος, ὅπως ἔπρεπε, πλήρης στοργῆς; καθόλου ἐρωτᾶται: ἤκμαζον εἰς τὴν εὐνομίαν, εἰς τὸ ἐλεύθερον φρόνημα, εἰς τὴν παντοίαν ἀρετὴν; αὐτοὶ οὐκ, ἀπῆντισέ τις τῶν μαθητηρίων, εἶχον ὑποδουλωθῇ πάντες εἰς τοὺς Ῥωμαίους, εἶχον ἀπολέσει πᾶν εὐγενές καὶ ὑψηλὸν αἶσθημα περὶ πατρίδος καὶ θρησκείας, ὁ βίος αὐτῶν εἶχεν ἀποβάλλει πᾶν ἰδανικὸν καὶ ὑψηλόν, ἤρχοντο εἰς τὸ νὰ ἀπολαύσῃ τὰς τέρψεις τῆς ἡμέρας. Τὸ ρητὸν τοῦ παλαιοῦ ποιητοῦ, ὅτι πατρίς ἐστὶν πᾶσα χώρα ὅπου κανεῖς ἡμπορεῖ νὰ ζῇ καλὰ, εἶχε καταστῇ κατὰ μικρὸν δόγμα διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους. Πᾶς δὲ περὶ Θεοῦ λόγος κατεγελᾶτο ὡς ἀνοησία, ὅπως ἐδείχθη καὶ ὅτε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. Καὶ ὁ οἰκογενειακὸς βίος δὲν ἦτο βεβαίως ὅπως ἔπρεπε νὰ εἴναι. Καλῶς, ἀν καὶ πολὺ συντόμως, παρετήρησεν ὁ διδάσκαλος, ἐχαρακτήριζας τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἦ τότε κοσμοκράτειρα Ῥώμη εἶχε φρικωδῶς διαφθαρῇ· οὔτε συγγενικοὶ καὶ οἰκογενειακοὶ δεσμοί, οὔτε αἶσθημα περὶ πατρίδος, οὔτε θρησκευτικαὶ ἰδέαι, οὔτε τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τῶν χρημάτων καὶ τῆς πολιτικῆς δυνάμεως εἶχε τότε σημασίαν τινά. Χρήματα, χρήματα, καὶ πάλιν χρήματα, ἀδιάφορον πῶς ἀποκτηθέντα, χρήματα μόνον καὶ σωματικαὶ ἀπολαύσεις, αὐτὸ ἦτο τὸ ὄνειρον τῶν πολλῶν Ῥωμαίων τότε καὶ ἐπομένους καὶ τῶν ὑπηκόων αὐτῶν. Ὑποθέσατε τώρα ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐξηκολούθει νὰ μένῃ εἰς τὴν κατὰστασιν ταύτην ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ ὅτι ἤρχοντο κατόπιν, ὅπως πράγματι ἐπῆλθον, ἀπὸ ἀνατολῶν οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Ἀραβες καὶ οἱ Τοῦρκοι, ἀπὸ βορρᾶ οἱ πολυώνυμοι βάρβαροι, Γότθοι, Ἀνται, Ἀβαροι, Βούλγαροι, Ρῶσσοι, Πετσένεγοι, Οὐγγροι κλπ., ἀπὸ δυσμῶν Νορμανδοὶ καὶ ἄλλοι διάφοροι Φράγκοι· εἴ! τί λέγετε; θὰ ἦτο δυνατόν νὰ διασωθῇ ὡς ἔθνος Ἑλληνικόν; Βεβαίως οὐχί. Λοιπὸν τίς ἐνεφύσησε ζωὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους; τίς ἐπλήρωσε τὸν βίον αὐτῶν ἰδανικῶν; τίς ἐνέπνευσεν εἰς αὐτοὺς ἐλπίδας περὶ αἰσιωτέρου μέλλοντος; τίς ἐπεισεν αὐτοὺς ὅτι ἔχουσι καθῆκον νὰ μάχωνται ἐπὶ αἰῶνας πρὸς τοὺς ἐπερχομένους πανταχόθεν ἀλλεπαλλήλους βαρβάρους καὶ παθῶσιν ὡς ἔθνος; τίς ἐπεισεν αὐτοὺς περὶ τῶν καθιπόντων αὐτῶν ὡς συζύγων, ὡς πατέρων, ὡς ἀδελφῶν, ὡς τέκνων; τίς ἄλλος ἢ ἡ νέα διδασκαλία;

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης διηγείται, ὅτι ὅτε Ἕλληνες
τινες ἐπεθύμησαν νὰ ἴδωσι τὸν Ἰησοῦν ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ
διὰ τῶν Ἀποστόλων Ἀδρέου καὶ Φιλίππου ἐγένετο ἡ ἐπι-
θυμία τούτων γνωστὴ εἰς τὸν μέγαν Διδάσκαλον, ἐκεῖνος
ἀπήντησεν ἀεὶ ληθὺν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου». Προέβλεπε καὶ προσέφητευσ τὸ ἄγιον Αὐτοῦ
Πνεῦμα ὅτι μόνον διὰ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς σοφίας τῶν
Ἑλλήνων θὰ καταστῇ πράγματι ἡ διδασκαλία αὐτοῦ παγ-
κόσμιος, καὶ διὰ τοῦτο ἐχάσθη, ὅτε εἶδεν ὅτι ἀρχίζει τὸ
μέγα ἔργον Αὐτοῦ νὰ πραγματοποιηταί.

Ἄλλ' αὐτὸς οὗτος, ὅστις ἐν τῇ ἀπειρῷ ἀγαθοτητι καὶ
σοφίᾳ αὐτοῦ ἀπεφάσισε νὰ χρησιμοποίῃ τὸ Ἑλληνικὸν
ἔθνος ὑπὲρ τῆς τελείας διαμορφώσεως καὶ ἐξαπλώσεως τῆς
θρησκείας αὐτοῦ, δὲν ἄφηκεν ἄνευ ἀνταμοιβῆς τὸ μέγα καὶ
εὐγενὲς τοῦτο ἔθνος, ἀλλ' ὑπλόγησεν αὐτὸ καὶ μετεβαλεν
ἀπὸ ὑποτεταγμένου εἰς τοὺς Ρωμαίους εἰς κυρίαρχον, ἀπὸ
εὐτελοῦς καὶ ταπεινοῦ εἰς ἑνδοξόν καὶ μεγαλόφρον, ἀπὸ
ἀπολέμου καὶ τρυφηλοῦ εἰς πολεμικὸν καὶ φοδερὸν, ὥστε
οὐ μόνον ἐπὶ χίλια καὶ ἐπέκεινα ἔτη νὰ ἀντιστῇ πρὸς
πάσας τὰς πανταχόθεν ἐπιδρομὰς τῶν βαρβάρων, ἀλλὰ κα-
νὰ σωθῇ ὡς ἔθνος, νὰ μὴ συγχωνευθῇ δὲ μετὰ τῶν ἀγρίων
καὶ ἀλλοθρήσκων κατακτητῶν, ὅτε βραδύτερον ὑπέκυψε
καὶ κατεκτήνη, καὶ τέλος νὰ ἀναστῇ ἐκ τῆς φρικτῆς δου-
λειᾶς. Καὶ κατώρθωσε πάντα ταῦτα αὐτὸ τοῦτο τὸ ὑπὸ

τῶν Ῥωμαίων τοσοῦτον ταπεινωθὲν καὶ περιφρονηθὲν ἔθνος, διότι γενόμενον Χριστιανικὸν μετέβαλε τρόπους, μετέβαλε βίον, δὲν ἦτο πλέον τὸ πρῶτον. Τώρα εἶχε τι διὰ τὸ ὅποιον νὰ ἀγωνίζεται, εἶχε θρησκείαν, εἶχεν ἐλπίδας, εἶχεν οἰκογένειαν, εἶχεν ἰδανικά. Διὰ ταῦτα ἐστρατεύετο, ἠγωνίζετο πρὸς τοὺς πολεμίους, ἔσφζε τὴν θρησκείαν καὶ μετ' αὐτῆς τὴν πατρίδα, τὴν οἰκογενειακὴν τιμὴν καὶ τὰς λοιπὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀρετάς. Καὶ ὅτε δὲ διὰ τὴν τῶν καιρῶν χαλεπότητα ἀπώλεσε τὴν πατρίδα, ἐξηκολούθησε πάντοτε νὰ ἀγωνίζεται, ὅπως ἡδύνατο, ἵνα διασώζῃ τὰ ὑπολειπόμενα εἰς αὐτὸ ἀγαθὰ, δηλ. τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν, τὴν οἰκογενειακὴν τιμὴν, τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ μετ' αὐτῶν τὴν φύσιν αὐτοῦ ὡς Χριστιανικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Καὶ ὅτε πάλιν ἀπεφάσισε νὰ ἀνακτήσῃ τὴν πατρίδα, καὶ τότε τὰ δύο μέγιστα ἀγαθὰ ἐξῆρεν ὡς τὰ περιφανέστατα, ὑπὲρ ὧν ἀνελάμβανε τὸν μέγιστον τῶν ἀγῶνων «γὰρ τῆς Πατρίδος τὴν Ἐλευθερίαν, γὰρ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν ἀγίαν, γι' αὐτὰ τὰ δύο πολεμῶ...»

Ἰδοῦ, τέκνα μου προσέθηκεν ὁ διδάσκαλος, τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἔλεγεν ἐν τῇ ἀρχῇ, ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ὀφείλομεν ἀγάπην πρὸς τὸν Σωτῆρα ἡμῶν καὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ πολὺ περισσοτέραν ἢ ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη. Θὰ μεταδώσετε τώρα σεῖς τὴν πίστιν ταύτην εἰς τοὺς μαθητάς σας, εἰς τὴν οἰκογένειάν σας, εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν; ἠρώτησεν ἐν τέλει ὁ διδάσκαλος. «Θὰ προσπαθήσωμεν πάσῃ δυνάμει», ἀπήντησαν πᾶσαι μιᾷ φωνῇ. «Εἰ τότε, τέκνα μου, θὰ εἴπω καὶ ἐγὼ λίαν εὐφροσύνως τὰ τοῦ Συμεῶν:—Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα κλπ.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἐβδομάδα.

Ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πνεύματι ἡ ἀνθρωπότης, ἡ παραπληρηθεῖσα ἐν μέσῳ ἀτραπῶν σκολιῶν, θὰ ἀνεύρῃ καὶ πάλιν τὰ ἀληθῆ ἰδανικά καὶ θέλει ὡς ἀπὸ φάρου πλησιφαοὺς καθοδη-

γηθῇ νὰ βαδίσῃ τὴν πλατεῖαν λεωφόρον τοῦ πολιτισμοῦ μόνον ἐκτρέφει καὶ ἐξυποῖ τοὺς Λαοὺς εἰς τὴν ἀληθῆ ἀποστολήν.

Παναγιωτόπουλο

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατρίων».

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ κ. Ἰ. Ἀναπλιώτῃ ἀπέστειλαν τῇ ρεῖα ἐκ Λαυρίου ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατρίων» οἱ κ. κ. δρ. 10, Ὁρ. Κ. δρ. 8, Ἰ. Α. δρ. 5, Α. Δ. δρ. 5, Σ. Μ. δρ. Κ. δρ. 2, Α. Ι. δρ. 1 καὶ Ι. Κ. δ. 1 ἥτοι ἐν ὅλῳ δρ. 35.

Ἐπίσης τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ κ. Δ. Τάσκου ἐκ Κάσσης κ. Α. Τ. φρ. 10, Ζαχαρίας Βασιλειάδης φρ. 10, Μιχ. Παπου φρ. 8, Σπύρος Καραχάλιος φρ. 5, Νικ. Καρίτσης φρ. 5 καὶ Ι. Τσάκωνας φρ. 5 ἥτοι ἐν ὅλῳ φρ. 40.

Ὁ κ. Ν. Ο. Ι. Παράτης δρ. 2.

Ὁ Σύλλογος Σελλιῶν «Φοῖνιξ» φρ. 3.

Ἡ κ. Ὀλυμπ. Διμεριάδου (Ἀδριανουπόλεως) φρ. 10.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Μ. Χ. Α. Ἀργος. Π. Δ. Π. ε. ρ. α. ἱ. Στ. Ν. Μ. σ. α. λ. ἱ. α. ν. Ἀπεστάλησαν ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἔτους.—Π. Κ. Κ. α. ρ. α. πρὸς τὸ παρὸν δὲν εἶναι εὐκόλον. Θὰ προσπαθήσωμεν τούτοις.—Ι. Α. Δ. α. ὑ. ρ. ἱ. ο. ν.—Δ. Τ. Κ. α. σ. σ. α. λ. α. ν. φθισαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.—Ν. Κ. Π. ε. ρ. α. ἱ. α. Ἀπὸ περισσεύει χρόνος πρὸς τοῦτο. Ἄλλως εἶναι τόσον ὀλίγος ὁ ὧν διαθέτομεν χάριν ἀγγελιῶν, ὥστε οἱ ἔχοντες ἀνάγκην διὰ τῆς ἐπιχειρήσεων καὶ προϊόντων ἔπρεπε νὰ διαγωνίζωνται τοῦντες δι' ἐκάστην γραμμὴν, προωρισμένην ὑπὸ πολλῶν ἀπανταχοῦ ν' ἀναγνωσθῇ.

Πᾶν ἔγγραφο πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαυδέγγῃ

Γεν. Γραμματεῖ τῆς Ἑταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρίων Ἀδ.

Ὁδὸς Ζήνωνος 23

Εἰς Ἀθήναις

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 40,000,000.—ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡ. 9,275 000

ΕΛΑΡ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ἐν Λονδίῳ (22 Fenchurch Street), Ἀλεξανδρείᾳ, Καῖρῳ. Χαροῦμ (Σα. Ζαχαζίκ καὶ Μανδούρα, Κωνσταντινουπόλει (Γαλατὰ καὶ Σταμπούλ), Σαμψούντι, Τραπεζοῦ Σμύρνης, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραϊς, Καβάλλᾳ καὶ Ξάνθῃ, Παρναίῃ, Μάτραις, Βόλῳ, Λαρίῃ, Τριπόλει, Σύρῳ, Καλάμαις, Χανίοις, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῳ Κρήτης.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1910

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Διαθέσιμα :	
Ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ παρ' ἐγγωρίοις Τραπεζαῖς	Δρ. 9,636,915,92
Παρὰ Τραπεζ. ἐν Εὐρώπῃ καὶ Σιματα ἐν χαρτ.	» 9,863,503.02
Προεξοφλήσεις καὶ προκαταβολαὶ Γραμματίων	Δρ. 19,500,418.94
Ἡγγετημένοι λογαριασμοί :	» 20,987,003.85
ἐπὶ ἐνεχρῶν χρεωγρ.	Δρ. 56,722,682.85
» ἐμπ. καὶ ἄλλων ἐγγ.	» 34,870,347.39
» ὑποθήκη ἀκινήτων	» 9,953,957.—
Τρέχοντες λ)σμοὶ χρεωστικοὶ	Δρ. 101,546,987.24
Ὁμολογίαι Ἐθνικῶν Δανείων, Διμενικῶν Ταμείων καὶ ἀνωγύμων Ἑταιριῶν	» 13,305,939.13
Χρεώγραφα καὶ τοκομερίδια	» 10,604,457.03
Συμμετοχαὶ εἰς ἐπιχειρήσεις	» 8,723,482.48
Κτήματα Τραπεζῆς	» 2,997,686.60
Ἐγκατάστ. καὶ ἐπιπλᾶ Κεντρ. καὶ Ὑποκατ.	» 4,617,411.96
	» 742,360.98
	Δρ. 183,025.748.21

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἑταιρικόν	Δρ. 40,000,000
Κεφάλαιον τακτικὸν Ἀποθεματικόν	» 5,275,000
Ἀποθεματικὸν Προνοίας	» 4,000,000
Καταθέσεις	Δρ. 79,381,805.14
Ταμιευτήριον	» 10,481,036.75
Τρέχοντες λ)σμοὶ πιστωτικοὶ	Δρ. 89,862,800
Ὑποκαταστήματα	» 14,147,500
Ἐξωτερικοὶ λ)σμοὶ	» 5,514,300
Προσωρινοὶ λ)σμοὶ καὶ διάφορα	» 17,795,700
	» 6,430,300
	Δρ. 183,025.748.21

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ